● TREBČE 83

Svobodni mladinski delovni tabor

V Sloveniji smo letos mladinci glede mladinskega prostovoljnega dela naredili svojevrsten poskus. Na MDA Trebče 83 smo namesto druge izmene brigad uvedli svobodni delovni tabor. Nanj je lahko prišel vsak, kadar je hotel, in ostal v njem, kolikor je hotel, oziroma mogel.

Življenje in delo je bilo urejeno nehierarhično, saj je bil »štab akcije« le »strokovna služba«, ki je urejala vse potrebno za življenje, delo in interesne dejavnosti, kakor smo se odločili udeleženci tabora. Vsako popoldne smo se sestajali in dogovarjali, kaj bomo počeli naslednji dan.

Opravljali smo dve različni deli: urejali smo pot do rojstne hiše Titove matere in čistili grad v Podsredi. Za delo na gradu smo se odločili takrat, kadar je deževalo, saj smo bili pod streho. V prostem času smo urejali naselje, se kopali ali šli na oglede kulturnih in zgodovinskih znamenitosti, pomagali na kmetijah itd.

Kljub temu, da ni nihče nikomur ukazoval in da ni bilo tekmovanja za nagrade, smo normo presegli; sicer minimalno, vendar presegli smo jo. Disciplina v naselju je bila na zavidljivi ravni, enako red in čistoča, saj je vsak samoiniciativno prijel za metlo, ko je bilo potrebno.

Zadnji dan smo imeli okroglo mizo o prostovoljnem delu in o taboru. Opozorili smo na slabosti letošnjega tabora, ki so se pokazale pri pripravi delovišča in smotrnejšega izkoriščanja prostega časa. Tudi organizacija življenja v naselju, kakršna je bila, ne bi odgovarjala, če bi nas bilo po sto ali več — vsak teden nas je bilo namreč po ok. 40. O vsem tem bomo morali mladi razmisliti do naslednjega poletja, ko planiramo 2—3 take tabore.

Velika prednost takega tabora je vsekakor to, da mladi dosežemo enake rezultate, kot na »klasični« akciji brez bojev za prestiž in nagrade. Na tabor pride tudi tisti, ki v brigado za mesec dni ne more — med nami je bilo tudi nekaj mladih kmetov, študentov, celo popolna kmečka družina, ki niti ni bila edina.

In naj končam z mislijo mlade Beograjčanke (okrogla miza), ki je na tabor pripeljala celo družino in sorodnike iz Omiša:

»Bila sam već u brigadi ali nešto ovako divno još nisam doživjela. Blago nama što imamo vas, Slovence; barem neko je napredan u ovoj zemlji. Samo: dogodine načinite više reklame i po drugim republikama, pa da širimo bratstvo i jedinstvo bez borbe za bodove i prestiž, kao što je to kod nas pa se mladi po nepotrebnom svađaju.«

BORIS KONONENKO

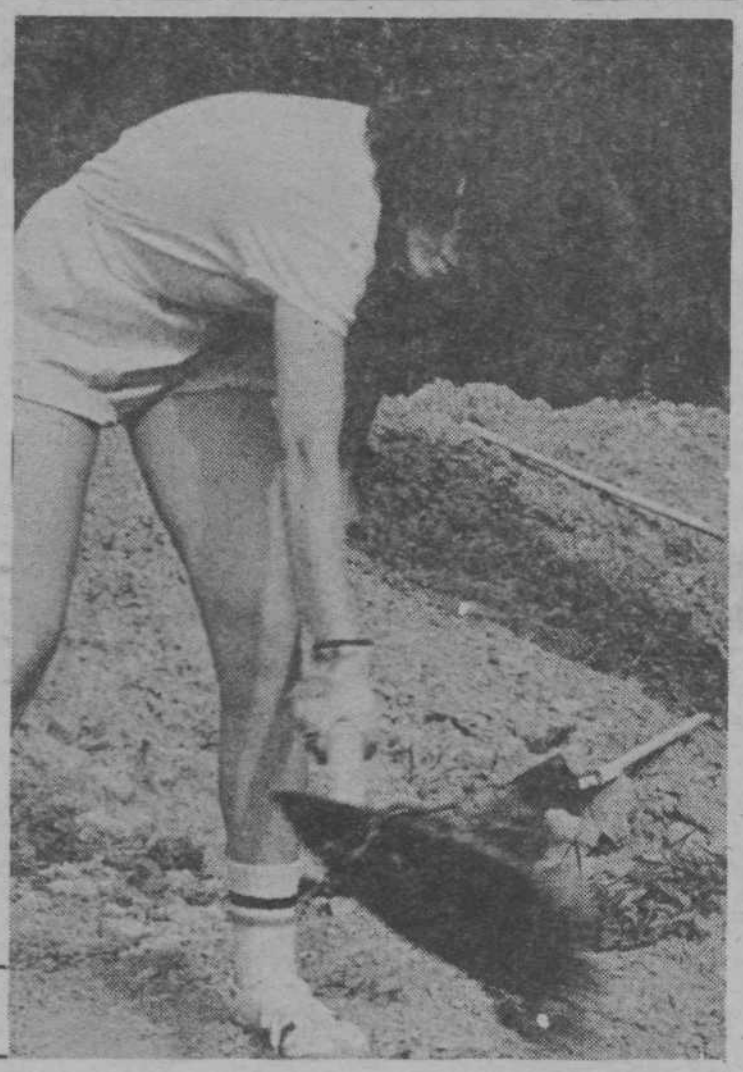

Marjan Penca: Brigadirski horuk II

Kratko, pa jasno

Poletje se je skorajda že izteklo. Čas dopustovanja in počitnic je tudi nam minil in spet se javljamo z nekaterimi informacijami.

Dne 28. avgusta se je vrnila brigada Bratstvo in enotnost z MDA Goričko 83 in s seboj prinesla tudi priznanje — trak akcije.

●

Teden dni kasneje je zasedalo predsedstvo naše OK. Obravnavalo je poročila o letošnjem mladinskem prostovoljnem delu, o mladinskem turizmu, o aktualnem idejnopolitičnem položaju, družbenopolitičnem organiziranju in delovanju mladih ter se dogovorilo o nalogah, ki nas čakajo v tem obdobju.

●

Že septembra se je pet pohodnikov naše občine udeležilo odprtja ceste II. grupe odredov na Černivcu nad Kamnikom.

●

Dne 6. septembra je bil posvet predsednikov in sekretarjev OO ZSMS, na katerem smo se dogovorili o našem nadaljnjem delu.

●

Ponovno bodo začele delovati vse naše komisije. Mladinke in mladince vabimo k sodelovanju.

JELKA HRŽENJAK

Začetek šolskega leta

Ko se je mesec avgust prevesil čez polovico, smo že začeli misliti na šolo. V vročih dneh smo se ob dopoldnevih namakali v bazenu ali pa odšli kam na izlet. Ob popoldnevih pa smo že pomislili: »Treba bo nabaviti knjige, zvezke in še kaj za šolo!« In že smo starše »osvobodili« za nekaj denarja. Proti večeru pa smo se vrnili domov in se jezili, ker smo zapravili tako čudovito in dragoceno popoldne za knjige, čeprav niti vseh nismo dobili.

Vendar se je pouk bližal z naglimi koraki. Prišel je prvi september. Žalostni, ker so počitnice minile, in veseli, da se bomo lahko zopet učili, smo se odpravili v šolo.

Prve dni smo bili še malo počitniški, potem pa smo se zakopali v delo in učenje, saj so nam učitelji že napovedovali kontrolne naloge in spraševanje. A poleg resnosti, učenja in delovnosti smo ohranili še vse stare navade: smeh, prepisovanje nalog, nagajanje, veselje, prišepetavanje sošolcu, ki je vprašan...

Pri vsem tem želim vsem učencem in učenkam obilo uspeha!

JANJA JAGER, 8.b
OŠ TONETA TRTNIKA-TOMAŽA

● Dnevi v Zambratiji

Večino počitnic sem preživela doma. Pa ne vseh — letovala sem tudi v koloniji v Zambratiji.

Takoj prvi dan, ko smo prišli tja, smo se razdelili na skupine in si izbrali ime. Bila sem v skupini najstarejših deklet. Imenovale smo se »Špele«, naša tovarišica pa je bila Jelka Sakelšek.

V začetku mi je bilo kar malo hudo, saj sem bila prvič sama na počitnicah. Privaditi sem se morala drugačnemu načinu življenja, kar pa ni tako preprosto. Po obisku staršev sem se počutila bolje, tako da je tudi meni teh 14 dni minilo lepo in kar prehitro. Najbolj pa sem si zapomnila viharno noč z grmenjem in bliskanjem.

Ob odhodu nam je bilo vsem težko. Izmenjali smo si naslove, da bi si lahko dopisovali. Kolonija je dober način spoznavanja mladih med seboj. Naučiš se novega načina življenja in nabereš izkušnje od starejših sovrstnikov in sovrstnic.

ZDENKA JAGER, 8. b
OŠ Toneta Trtnika-Tomaža

ODKRIL SEM LEPOTE DOMOVINE

Med počitnicami sem bil pri stricu. Njegova hiša stoji tik ob robu listnatega gozda. Ta gozd sem si nekega dne ogledal.

Bilo je zjutraj, ko je bila dolina še zavita v meglo. V gozdu pa je že postajalo živahno. Slišalo se je ptičje petje. Tudi kukavica je prvič zakukala. Na leski si je veverica nabirala hrano. Tudi še zaspani jež se je že urno sukal. Gozd je bil poln gob in tudi borovnic je bilo toliko, da si se jih lahko dodobra najedel.

Sonce se je dvignilo. Zagledal sem srno, ki je v skokih zdirjala mimo mene. Bila je vitkega telesa, dolgih nog in rjave, bleščeče se dlake. V notranjosti gozda se je razprostiral zelen travnik, poln travniških rož in žuželk. Največ je bilo kobilic, rjavih, zelenih, in rumenih. Bilo je tudi nekaj metuljev in čebel, ki so letale s cveta na cvet in srkale medičino. Na obronku travnika se je vil potok, poln brzic in tolmunčkov. Nato pa spet gozd in kdo ve, kaj še vse.

A vrniti sem se moral, kajti lahko bi se bil izgubil ob vseh teh lepotah narave.

Lahko smo ponosni, ker imamo tako lepo domovino. Zato moramo paziti nanjo in jo, če je potrebno, tudi braniti.

DAMJAN ZAGOŽEN, 6. c
OŠ L. Mačka-Boruta

KROŽEK LEPEGA VEDENJA

Ob torkih hodimo v krožek lepega vedenja. Tu se mladi pionirji učimo, kako se vedemo v šoli, na cesti in doma. To znanje je za nas zelo pomembno in koristno. Če se bomo lepo obnašali, bomo vzorni pionirji.

KATKA VALIĆ, 2. c
OŠ Edvarda Kardelja

● Mogoče bom šivilja

Za nekaj mesecev je moj priljubljen konjiček šivanje. Najbolj uspešna sem pri šivanju torbic. Naredila sem si torbico za izlete, šolsko torbico in peresnico. Iz predala sem vzela stare, ponekod natrgane kavbojke. Potrebno je bilo le odmeriti, zaznamovati, odstriči in zašiti. Peresnica je bila gotova. Kar lepo mi koristi. Vsak dan jo nosim v šolo.

Ni dolgo, ko sem v Zabavniku zagledala načrt, kako sešiti oblekico za punčko. Dobro sem premislila in se lotila dela. Res da mi je morala priskočiti na pomoč mamica, a sem bila z uspehom kar zadovoljna.

BREDA VIDMAR,
nov. krožek nižje stopnje
OŠ Edvarda Kardelja

Brezskrbne počitnice so mimo

Konec junija so se zaprla šolska vrata. Pred nami sta bila dva meseca brezskrbnih in sončnih dni. Vsak po svoje smo se razpršili na vse strani.

Že drugi dan mi je mamica pripravila potovalko z oblekami in drugimi stvarmi. Popoldan sem se z avtobusom odpeljal k staremu atu v Postojno. Kmalu sem dobila prijateljice in prijatelje, s katerimi smo se igrali, lovili, žogali in skrivali. Bili so res dnevi veselja, igre, sonca in kar je najpomembnejšega — ti dnevi so bili naši.

Po treh tednih brezskrbnega igranja me je prišel iskat oče, ker smo naslednji dan odpotovali na morje. Tukaj se je šele pričelo! Morje je bilo moje, saj sem bila od jutra do večera v vodi. Tudi za kosilo in večerjo nisem imela časa. Zvečer sem hodila na sprehode, z mamico sem šla tudi na koncert.

Dnevi, ki sem jih preživela na morju, so prehitro minili in morala sem se vrniti v Polje. Začele so se priprave na šolo, nakupovanje knjig in zvezkov ter drugih potrebščin. In tako je prišel dan, ko so se šolska vrata ponovno odprla.

BARBARA KOVČE, 3. d
OŠ Edvarda Kardelja

Dinar, ljubezen moja!

To noč se mi je sanjalo, da ribarim. Nekaj časa namakam, ko naenkrat ves vesel začutim, da nekaj trza. Dvignem palico in izvlečem veliko ribo, ki se v hipu spremeni v prekrasno dekle.

»Izpusti me,« me zaprosi s krvavečimi ustnicami, »pa ti izpolnim tri želje; samo povej, kaj bi rad!« — in spet postane riba.

Še ves prestrašen se brž zberem, spustim ribo nazaj v tolmun in rečem: »Želim, da bi bil dinar kot mesec; želim, da bi bil dinar kot mesec; želim, da bi bil dinar kot mesec!«

Potem se zbudim.

In zakaj sem si kar trikrat zapovrstjo tako vroče želel, da bi postal dinar mesecu podoben? Prvič zato, da bi glede na svojo dejansko vrednost stal tako visoko nad vsemi svetovnimi valutami, kot stoji sanjavi mesec v vesolju. Drugič zato, da bi tudi rasel, ne samo hujšal. Tretjič pa zato, da bi bil dragocen in v vsaki dlani zaželen tako prijazno žvenketal kot bržčas neslišno žvenketa srebrni mesec med zvezdami.

Priznam, da srčno ljubim ta naš dinar, čeprav je ta hip še podhranjen, bled in slaboten. Godi se mu kot njega dni suhljatem kajžarskemu fantiču, ki je v bogataševem vinogradu ves dan kopal s teško trioglato motiko, natepaval pa nezabeljen krompir v oblicah, zalivajoč ga z malovredno šmarnico.

Toda, če bi bil dinar kot mesec, bi ga imeli radi ne samo jaz, marveč tudi vsi drugi, ki se skrivajo za osebnimi zaimki, torej tudi ti, on in ona, midva, vidva, onadva in onedve, mi, i ter oni in one, skratka prav vsi, ne glede na zemljepisno širino in dolžino, barvo kože in svetovni nazor.

Ah, k vragu vse skupaj! Le zakaj sem se, nesrečni tepec, predčasno zbudil?!

● ODLOČAM SE ZA VOJAŠKI POKLIC

SANITETNA SREDNJA VOJAŠKA ŠOLA V NOVEM SADU

USMERITVE:
● medicinska
● farmacevtska

POKLICI:
● medicinski tehnik
● farmacevtski tehnik

TRAJANJE ŠOLANJA:
● 2 do 4 leta na medicinski usmeritvi
● 2 leti na farmacevtski usmeritvi
– sprejema na šolanje le v 3. letnik

Naša skupnost
glasilo SZDL Ljubljana Moste-Polje

Ustanovitelj in izdajatelj je občinska konferenca Socialistične zveze Ljubljana Moste-Polje.

Predsednik izdajateljskega sveta je Slavko Gerlica, podpredsednik pa Bogdan Šturm.

Glasilo urejajo: Marija Fedran, Janez Jančar, Darja Juvan, Franc Mandeljc, Cveto Pavlin, Jože Petek, Milan Pritekelj (glavni in odgovorni urednik), Janez Ribnikar in Mile Štimec, tehnični urednik Janez Šuster, Izhaja štirinajstdnevno v 24.500 izvodih.

Rokopisov ne vračamo. Objavljene prispevke honoriramo po pravilniku, izplačujemo jih prek žiro računov ali blagajne uredništva. Izplačila zapadejo v 60 dneh po objavi.

Uredništvo in uprava: Ob Ljubljanici 42, tel. 447-817, tekoči račun pri SDK Ljubljana 50103-678-48043. OK SZDL Ljubljana Moste-Polje, Naša skupnost. Tisk: tiskarna Ljudska pravica v Ljubljani, Kopitarjeva 2. Časopis prejemajo vse družine v občini brezplačno na domove.

ZAKAJ TAKO?

Kulturni dom Španski borci se je s tržnico, pošto in Veletekstilom vključil v zaključeno arhitektonsko celoto. Lepo so urejene tudi zelenice, na katerih rastejo okrasni grmički in drevesa. Vendar se nam ta lepi razgled pokaže le bolj od daleč.

Kratek sprehod od tržnice do KD Španski borci pa nam zbuja mnogo manj kulturna doživetja. Zelenice so nastlane s papirjem, s starimi plakati, škatlicami cigaret, vžigalic in najrazličnejšo navlako. Že bežen pogled na tako navlako pove, da ni od včeraj.

Bodo komunalci in kulturniki počakali, da nesnago prekrije sneg.

J. P.